

Управлението на Арктика

Резолюция на Европейския парламент от 9 октомври 2008 г. относно управлението на Арктика

Европейският парламент,

- като взе предвид Международната полярна година (от март 2007 г. до март 2009 г.),
- като взе предвид Осмата конференция на парламентаристите от арктическият регион, проведена във Феърбанкс, Аляска, от 12 до 14 август 2008 г.,
- като взе предвид тази есен съобщението на Комисията относно арктическата политика очакваното през есента на 2008 г.,
- като взе предвид предходните си резолюции относно Северното измерение от 16 януари 2003 г.¹, 17 ноември 2003 г.², 16 ноември 2005 г.³ и 16 ноември 2006 г.⁴,
- като взе предвид заключенията в Доклада за оценка на въздействието върху климата в Арктика от 2005 г.,
- като взе предвид член 108, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Комисията на 10 октомври 2007 г. публикува Съобщение на, озаглавено „Интегрирана морска политика за Европейския съюз“ (COM(2007)0575), („Синята книга“);
- Б. като има предвид, че на 14 март 2008 г. на Върховния представител и Комисията издадоха политически документ до Европейския съвет, озаглавен „Изменение на климата и международна сигурност“;
- В. като има предвид, че геополитическото и стратегическо значение на арктическият регион нараства, както символично беше показано със забождането на руското знаме на морското дъно под северния полюс през август 2007 г.;
- Г. като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS), която все още не е ратифицирана от сената на САЩ, и при формулирането на чиито разпоредби не са отчетени настоящото състояние на изменение на климата и уникалните последици от топенето на ледовете в Арктическо море;
- Д. като има предвид последната конференция на парламентаристите от арктическият регион, която събра на едно място представители от Европейския парламент,

¹ ОВ С 38 Е, 12.2.2004 г., стр. 283.

² ОВ С 87 Е, 7.4.2004 г., стр. 411.

³ ОВ С 280 Е, 18.11.2006 г., стр. 73.

⁴ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 258.

Канада, Дания, Гренландия, Исландия, Финландия, Норвегия, Швеция, Русия и Съединените щати, които обсъдиха въпросите за морската безопасност, здравеопазването, защитата на околната среда и устойчивото развитие;

- Е. като има предвид, че районът на Арктика понастоящем все още не се управлява от никакви специални многостранни норми и разпоредби, защото никога не се е очаквало да стане плавателен воден път, нито пък район, използван за търговски цели;
- Ж. като има предвид, че морският трафик в арктическите води показателно е нараснал през последните години, вследствие на повишения интерес в крайбрежното сондиране и все по-честото преминаване на туристически кораби, както и перспективите, които се откриват от Северозападния пролив;
- З. като има предвид, че арктическият регион може да съдържа близо 20 % от световните неоткрити запаси на нефт и газ;
- И. като има предвид Декларацията от Илулисат, приета от страните „А5“ (Дания, Канада, Норвегия, Руската федерация и САЩ) през май 2008 г.;
- Й. като има предвид, че Комисията, че Комисията взе пълноправно участие в Конференцията относно „Арктика: наша обща грижа“, организирана от Северния съвет на министрите в Илулисат (Гренландия) на 9 и 10 септември 2008 г., и като взе предвид, заключенията на председателя по отношение на тази конференция;
- К. като има предвид, че гореспоменатата конференция относно Арктика също така насочи своето внимание върху изменението на климата в региона, въздействието му върху коренните населения и възможното адаптиране към последиците от него;
- Л. като има предвид, че степента на глобално затопляне в арктическия регион е много по-голяма отколкото в останалия свят, с покачване на температурите от 2° С през последните 100 години, сравнено със средно покачване от 0.6° С за останалия свят;
- М. като има предвид, че промените в климатичните условия в Арктика вече са такива, че инуитите, например, вече не могат да ловуват по техния традиционен начин, тъй като ледът е твърде тънък, за да издържи техните шейни, а животни като полярните мечки, моржовете и лисиците са застрашени от това да видят как голяма част от техните местообитания изчезват;
- Н. като има предвид, че в рамките на ЕС има три арктически нации и сред нейните близки съседи, участващи във вътрешния пазар посредством споразумението за ЕИП, има още две арктически нации, което означава, че ЕС и неговите асоциирани държави съставляват повече от половината от членовете на Арктическият съвет;
- 1. Изразява дълбока загриженост от отражението на изменението на климата върху устойчивостта на живота на коренното население в района, както по отношение на общата среда (топене на ледената покривка и на дълбоко замръзналата земя, покачване на морското равнище и наводнения), така и по отношение на естествените местообитания (отстъпващата ледена покривка създава проблеми за хранителните навици на полярните мечки), и подчертава, че всички международни решения, свързани с тези въпроси, трябва да се вземат с пълноправното участие на

всички народи и нации от района на Арктика, като същевременно са съобразени с тях;

2. Припомня, че през 20-и век температурата на въздуха в Арктика нарасна с около 5° С и че това увеличение е десет пъти по-бързо от наблюдаваната средна температура на повърхността в света; подчертава, че за следващите 100 години се прогнозира допълнително затопляне с около 4-7° С в Арктика; счита, следователно, че времето за диагноза е приключило и сега е време за действие;
3. Подчертава, че арктическите видове и общества са развили много специфичен метод за приспособяване към суровите условия, които съществуват на полюсите, което по този начин ги е направило изключително уязвими към драматични промени в тези условия; изразява силна загриженост за моржовете, полярните мечки, тюлените и други морски бозайници, които разчитат на морския лед за почивка, хранене, лов и размножаване и които са особено застрашени от изменението на климата;
4. Приветства заключителното изявление, прието от Осмата конференция на парламентаристите от арктическия регион във Феърбанкс на 14 август 2008 г.;
5. Приветства факта, че Далечният север е част от политиката на Европейския съюз „Северно измерение“, но е убеден, че информираността за значението на Арктика в световен контекст трябва да бъде допълнително повишена чрез провеждане на самостоятелна политика на ЕС в Арктика;
6. Подчертава значението на Арктика за глобалния климат в това отношение и се надява, че настоящата подкрепа за изследователски дейности в региона ще продължи и след приключването на Международната полярна година;
7. Очаква с голям интерес предстоящото съобщение на Комисията относно политиката в района на Арктика и изразява надежда, че то ще положи основата на една сериозна политика за Арктика в ЕС; призовава Комисията да разгледа най-малко следните въпроси в своето съобщение:
 - а) състоянието на изменението на климата в района и приспособяването към него;
 - б) възможни варианти на политиката, които вземат под внимание коренното население и неговия поминък;
 - в) необходимостта от сътрудничество с нашите съседи от района на Арктика по трансгранични проблеми и в частност - морската безопасност; и
 - г) възможностите за бъдеща трансгранична политическа или правна структура, която би могла да осигурява опазването на околната среда и устойчивото системно развитие на района или да осъществява посредничество при политически различия по отношение на ресурси и плавателни водни пътища в Далечния север;
8. Призовава Европейската комисия да включи в своя дневен ред политиката в областта на енергетиката и сигурността в района на Арктика и да предложи по-

специално в бъдещото си съобщение във връзка с района подходящи теми и методи на съвместна работа за Европейския съюз и арктическите странив областите, свързани с изменението на климата, устойчивото развитие, сигурността на енергийните доставки и морската безопасност;

9. Обръща внимание на факта, че арктическият регион, поради своето въздействие върху световния климат и своята уникална околна среда, заслужава специално внимание при определяне на позицията на ЕС за предстоящата в Копенхаген COP 15 Рамкова конвенция относно изменението на климата, която ще се проведе през 2009 г.;
10. Счита, че морското движение в района (за туристически цели и свързано със сондажи в крайбрежната зона) не е предмет на нищо, което да наподобява минималните международни правила за безопасност, които преобладават в други международни води - както от гледна точка на защита на човешкия живот, така и по отношение на околната среда, и настоятелно призовава Комисията да следи за извършването на подходящи изменения на разпоредбите на Международната морска организация (ИМО) във възможно най-кратък срок;
11. Подчертава външните аспекти на енергийната политика и ролята на Арктика във формулиране на енергийната политика за Европа, както беше предложено от Европейския съвет през март 2007 г.;
12. Подкрепя Арктическият съвет при опазване на арктическият регион като регион на слабо напрежение, отворен за международно сътрудничество в изследванията, така че да се позволи потенциалът му като бъдещ енергиен доставчик да бъде изцяло развит в рамка за устойчива околна среда;
13. Продължава да изразява загриженост особено във връзка с продължаващото състезание за природни ресурси на Арктика, което може да доведе до заплахи за сигурността за ЕС и до цялостна международна нестабилност;
14. Настоятелно призовава Комисията да вземе активна роля в Арктика като поне, като първа стъпка, придобие „статус на наблюдател“ в Арктическият съвет, и счита, че Комисията следва да създаде специално арктическо бюро;
15. Счита, че Комисията следва да бъде подготвена за откриването на международни преговори с цел приемане на международен договор за опазването на Арктика, по подобие на Договора за Антарктика, допълнен с Протокола от Мадрид от 1991 г. , но като вземе предвид основната разлика, свързана с факта, че Арктика е населена, както и съответните права и потребности на народите и нациите от района на Арктика; въпреки това счита, че като начало такъв договор би могъл поне да обхване ненаселената зона, която не е обект на претенции, в центъра на Арктическият океан;
16. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата на държавите-членки, Норвегия, Исландия, Русия, Канада и Съединените щати, както и на регионалните партньори за сътрудничество.